

veziLO

GLASILO BELOKRANJSKE
TRIKOTAŽNE INDUSTRIJE

**Maturantkam
čestitamo!**

Nepretrgana rdeča nit

Teden od 5. do 10. maja 1975 je posvečen 50-letnici pisane partijske besede.

OOZK v BETI Metlika bodo v tem tednu posvetile na svojih sestankih nekaj besed tej pomembni obletnici. Prva številka osrednjega glasila KPJ je izšla pred pol stoletja, januarja 1925. V obdobju od 1919 – 1920 je v Jugoslaviji izhajalo več kot 90 delavskih listov, od tega 50 pod vplivom KPJ. Partijski tisk je pozival vse napredne sile v boj za drugačno državo in sistem, kot je bila takratna kraljevina SHS.

Tudi v ilegali, ko je bil ta tisk z „OBZNANO“ prepovedan, so partijski listi izhajali, bodisi kot letaki, brošure ali časopisi. Prehajali so iz rok v roke ter tako povezovali ljudi v nerazdružljive

in neustrašne borce proti terorju. Kadar so onemogočili izdajo enega lista, se je na svetlo pojavil drugi. Tako se nepretrganost partijskega tiska ni nikoli prekinila.

Prvo tiskarno in tiskanje prve številke „KOMUNISTA“ je partijsko vodstvo poverilo MOŠI PIJADEJU. Tudi ko je bil Moša Pijade aretiran in zaprt ter mučen v zaporih, je KPJ nadaljevala z izdajo legalnega in ilegalnega tiska.

Pisana partijska beseda je bila med narodnoosvobodilnim bojem njegov neločljivi del. S širjenjem boja je postajal tudi partijski tisk vse bolj vpliven.

Rdeča nit, ki se vleče skozi vseh 50 let, je dejstvo, da je list skladno z razmerami, v katerih

je delovala KPJ oziroma ZKJ, sestavni del celotnega idejnopolitičnega boja naprednih sil, ki jih je vodila partija. Čim bolj odločno je partijski tisk izpolnjeval to svojo funkcijo, toliko bolj je njegov vpliv in ugled rasel.

Tudi sedaj, ko praznujemo 30. obletnico konca narodnoosvobodilnega boja naših narodov in narodnosti, je KOMUNIST bojno idejnopolitično orožje, ki se zavzema za mobiliziranje članov in organizacij ZKJ. Zavzema se, da bi dal kar največji prispevek oblikovanju politike ZKJ, izmenjavi izkušenj iz vseh okolij v organiziranju partijskega dela in vodenju revolucionarne družbene akcije.

— vs —

18. in 19. aprila je petindvajset deklet končalo srednjo tehniško tekstilno šolo. Dekleta so hodila k predavanjem poleg rednega dela in so po besedah tovariša Sušnika iz Kranja pokazale lepo znanje, vredno rednega šolanja. Dekleta zaslužijo vso pohvalo, hkrati pa naj bodo vzgled in spodbuda vsem, ki omahujejo, ko se jim ponudi priložnost dodatnega izobraževanja. Svojemu cilju – maturi – pa se počasi, toda vztrajno približuje tudi druga generacija deklet.

Po končanem zrelostnem izpitu so se dekleta odpeljala na enodnevni izlet v Kumrovec in Stubico. Izlet, ki je bil prijeten in poučen, so sklenili v Čateških Toplicah s prijetnim in nepozabnim družabnim večerom.

Dekletom – maturantkam – želimo veliko uspeha pri delu in v življenju! In še to, da bi s svojim znanjem pripomogle k razvoju našega podjetja in naše družbe.

Triinosemdeset let tovariša Tita

Josip Broz — Tito, predsednik SFRJ, maršal Jugoslavije in generalni sekretar ZKJ, je bil rojen v Kumrovcu 25. maja 1892. Že pred prvo svetovno vojno se je pričela njegova plodna revolucionarna dejavnost v delavskem gibanju, v borbi za mir in enakopravnost med ljudmi. Februarsko in oktobrsko revolucijo leta 1917 je dočkal v ruskem ujetništvu v Sibiriji. V času boja med revolucionarji in intervencionisti je aktivno sodeloval na strani revolucionarjev in ko je bila Sibirija osvobodena intervencionistov, se je leta 1920. vrnil v domovino.

Tu je začel razvijati veliko revolucionarno dejavnost med delavskim razredom. Policijski organi stare Jugoslavije so ga preganjali in je moral neprestano menjavati bivališče in zaposlitev. Leta 1927 je prišel v Zagreb, kjer se je takoj vključil v aktivno delo partijske organizacije in kmalu je postal sekretar mestnega komiteja KPJ. Na VIII. mestni partijski konferenci, ki je bila v Zagrebu leta 1928, so bili eno od važnejših vprašanj frakcijski boji znotraj KPJ. Bil je preganjan in nato zaprt v Lepoglavi in Mariboru. Po prihodu iz zaporja je postal član visokih partijskih organov. Leta 1935 in 1936 je bil v Moskvi. Prav v tem času je bil položaj KPJ zelo težaven. Tedaj je Broz prevzel nalogo, da okrepi partijo.

Leta 1937 se je vrnil v domovino in postal generalni sekretar KPJ. Ta dogodek je pomenil prelomnico v zgodovini KPJ. Dejavnost Tita in najbližjih sodelavcev v partiji je kmalu pripeljala do ideološke in organizacijske okrepitve KPJ.

Ko so aprila leta 1941 fašisti napadli Jugoslavijo, je CK KPJ na čelu s Titom postal jedro ljudskega odpora proti okupatorju in njegovim služabnikom, kakor tudi jedro boja za novi družbeni red. Vloga Tita v vojni je bila vsestranska. Na čelu vrhovnega štaba je moral reševati zelo težke vojaške naloge. Že v začetku vojne je bil začetnik organiziranja ljudske oblasti, od prvih NOO pa vse do AVNOJ.

Izkazal se je zlasti v času IV. sovražne ofenzive v tako imenovani „bitki za ranjence“. Okoli štiri tisoč ranjencev je bilo v bližini Prozora (v BiH). Sovražnikove sile so se približevale temu kraju in pretila je nevarnost, da bodo ranjenci obkoljeni. Tedaj je vrhovni komandant Tito ukazal koncentracijo naših sil na to področje z ukazom, da se za vsako ceno rešijo ranjenci. V težkih bojih od 3. III. do 5. III. 1943 so bile sovražnikove, v glavnem nemške sile potisnjene in ranjenci so bili rešeni.

Na drugem zasedanju AVNOJ je bil Tito izvoljen za predsednika nacionalnega komiteja osvoboditve Jugoslavije

(NKOJ), prve ljudske vlade Jugoslavije in za maršala Jugoslavije.

V času VII. sovražne ofenzive je bil dne 25. maja 1944 izvršen desant na Drvar. V njem so poleg zračnih enot sodelovale tudi kopnene vojaške sile, skupaj okoli 20.000 vojakov. V tem času je bil v Drvarju vrhovni komandant Tito, večji del vrhovnega štaba in članov AVNOJ. Cilj nemškega desanta je bil prijati maršala Tita in voditelje naše revolucije, da bi tako zlomili boj narodov Jugosla-

vije. Nemški padalci kakor tudi druge sovražnikove enote so doživeli popoln poraz kljub temu, da takrat v Drvarju ni bilo močnejših vojaških sil NOV.

Boj maršala Tita v vojni in po njej za obnovo domovine in izgradnjo socializma, za mirno reševanje vseh sporov med narodi vsega sveta, za aktivno koeksistenco ga je naredil za enega najvplivnejših državnikov na svetu. Njegova dejavnost v tem pogledu je tudi danes enako živa in znana po svetu.

MILAN BRAČIKA

Natančnost pa taka!

Pred 1. majem smo se zbrali na tovarniškem dvorišču. Tovariš Tone Matjašič je spregovoril nekaj besed o 30-letnici osvoboditve in o pomenu praznovanja 1. maja, Breda Marentič in Nevenka Judnič pa sta recitirali. Vse lepo in prav. Ni pa lepo, da so nekateri posamezniki zapustili proslavo, še preden je bila končana. In to natanko ob 14. uri. Zdi se mi, da bi lahko „potrpeži“ vsaj še kakšno minuto, vsaj toliko, da bi izzvenel program.

O, če bi bili za čas tako natančni tudi pri delu!!

Pomisleki ob ocenjevanju

Nedavno smo dobili prvo oceno za kvaliteto našega dela. Naj takoj omenim, da je tako ocenjevanje zelo težko, ker ni podrobnih in točnih metod za to delo. Pred leti smo že izvedli analitično oceno delovnih mest, vendar se je sistem takoj porušil, ker smo z nekaterimi popravki ocenjevali osebe, ne pa delovnih mest. Kvalitete dela doslej nismo imeli ocenjene. Ostajala je samo možnost, da samoupravni organi na predlog vodje komu povečajo osebni dohodek do 20 odstotkov ali pa ga zaradi slabega dela za toliko zmanjšajo.

Tudi posebne evidence o tem ni bilo, zato se je lahko primerilo, da je kdo dobil povečan osebni dohodek tudi za slabo delo ali pa je imel kdo odbitek, ker smo nanj enostavno pozabili.

Sedanja ocena kvalitete ima precej dobrih lastnosti, ima pa tudi nekaj pomanjkljivosti. Vsi delavci, ki pridejo v poštev za ocenjevanje, so razdeljeni v tri skupine:

1. na proizvodne in neproizvodne delavce, vključno z ljudmi, ki delajo na kvalificiranih delovnih mestih;
2. na strokovne sodelavce na delovnih mestih, za katere se zahteva srednješolska izobrazba ali še več šol;
3. vodilne in vodstvene delavce.

Po mojem so tri skupine premalo, ker bi morali tudi drugo skupino, v katero sodijo strokovni sodelavci, razdeliti na dva dela. Gre za sodelavce, pri katerih kreativnost ni potrebna. Imajo delo, ki je že leta in leta enako in nas ne morejo presenetiti z izvirnimi rešitvami. Imamo pa na drugi strani ljudi na delovnih mestih, kjer se vsak dan srečujejo z novimi problemi in morajo zanje tudi poiskati rešitve. Vzemimo za primer knjigovodje (materialne, blagovne), razne evidentirarje in druge, pa jih primerjajmo s poklicem tehnolog normirec, analitik, organizator, modni kreator itd.

Razen že opisanega vidim veliko napako v sistemu ocenjevanja kvalitete tudi v tem, ker izključuje možnost dobrih in slabih skupin oziroma oddelkov. Če hočemo te med seboj primerjati, morajo biti vsi poprečni. Oddelkom, ki so dobri v celoti, odbijemo točke tako, da jih imajo 12 v poprečju, v celoti slabim pa prištejemo, da jih imajo tudi dvanajst. To je v redu, če je morda ocenjevalec preblag ali preveč strog, če pa je realno ocenil delo, poprečje dvanajst ni pravično. Ocenjevalcu bi bilo dosti lažje, če bi imeli točne opise delovnih mest, ker bi le tako lahko ugotovili, če sodelavec izpolnjuje naloge, ki jih zahteva

njegovo delovno mesto. Sicer pa delamo oceno na pamet ali „od oka“, kot pravimo v Beli krajini.

Pravtako se mi zdi ocena preveč subjektivna. En sam ocenjevalec je za tako pomembno stvar očitno premalo. Poznejša ocena ima namreč, materialne posledice. Sodelavec, ki je slabo ocenjen, bo premeščen na drugo delovno mesto. Torej je stvar zelo resna in ne smemo si privoščiti, da bi koga po krivici premeščali kot šahovsko figuro.

Ljudje smo zelo različni, to tudi vsi vemo. Nekateri so pravi specialisti, da sami sebe zaposlijo in dajejo videz garača, ki nima nikoli časa. Počenjajo pa stvari, ki podjetju zelo malo koristijo. Drugi so morda zapostavljeni, četudi imajo koristne zamisli, ker so njihovi predpostavljani navajeni na delo po starem.

Z ocenjevanjem dela kvalitete smo naredili korak naprej, narediti pa bomo morali še dosti, da bomo ljudi bolj pravično in realno ocenili, da ne bomo koga prizadeli in mu vzeli voljo do dela. Pozabljamo tudi na to, da nimamo dovolj kadra, da bi res za vsakogar našli ustrezno delo. Torej se bo moral tudi kdo posloviti od podjetja. Vprašanje je, če bomo lahko naredili tako, da bosta volk sit in koza cela.

JURIJ MATEKOVIČ

Veliko je bilo že napisanega o kulturi v naši občini, največkrat, žal, slabo. Enim je preveč gostovanj, spet drugim premalo, eni bi najraje zaklenili vrata Belokranjskega muzeja, drugi bi ga razširili. Kolikor glav, toliko misli. Vročih misli.

Toda kultura zahteva denar. V letu 1975 bo namenjenih za kulturo 530.000 dinarjev. Najmanj od vseh slovenskih občin. Ta sredstva je treba porazdeliti devetim in več porabnikom. Toda – kako, da bodo vsi zadovoljni, vsi, še najbolj pa porabniki kulturnih dobrin, kajti kultura ne sme biti sama sebi namen. Živa kultura naj bi planila med ljudi. Med delovne ljudi. Strah me je, da letos ne bomo doživeli kulturne pomladi. Sredstva, ki se bodo zbrala od prispevkov od bruto osebnih dohodkov, bodo zadoščala za najnujnejše. Za životarjenje. Ljudje pa bi tudi radi kaj imeli od prispevanih sredstev. Pri samoupravni interesni kulturni skupnosti se naprezajo, da bi zagotovili kulturni minimum, posamezniki delajo ure in ure zastoj. Kako dolgo?

misli

Gotovo pri metliškem kulturnem življenju ne gre za lenarjenje ali za samovoljo posameznikov, ampak za resnično dejstvo, da ni denarja. Samo eno gostovanje velja 12.000 dinarjev, Belokranjski muzej pa potrebuje za redno dejavnost nekaj več kot 350.000 dinarjev. Ob vsem tem ne smemo pozabiti na obveznosti do republike, do spomeniškega in arhivskega varstva, do knjižničarstva, amaterstva in tako dalje. Nihče ne razmetava denarja, to je gotovo. V letu 1974 so bile izplačane kilometrine, honorarjev pri kulturni skupnosti tudi ne poznajo (da je povsod tako!), izdatkov za reprezentanco tudi ni najti v računovodskih knjigah te samoupravne interesne skupnosti.

Dobro je, če se seznanimo s tem, morda bomo zdaj lažje razumeli, zakaj so bila odpovedana že najavljena gostovanja poklicnih gledališnikov. Morda je tudi boljše, če nekulturnih besed ne uporabljamo, kadar govorimo o kulturi.

T. G.

Da bi zagotovili našim otrokom pouk s sodobnimi učnimi pripomočki, da bi zahtevno učno snov obvladali, da bi dobro oboroženi z znanjem in primerno vzgojo lahko nastopili pot v življenje in poklice – pa da bi v šoli napisali vzgojo lahko nastopili pot v življenje in poklica – pa da bi v šoli napisali domače naloge – je med drugim naloga celodnevne šole. To bo novost, ki se je bo treba privaditi.

Letos, v mednarodnem letu žena, je kolektivom s pretežno zaposleno žensko delovno silo naložena še posebna skrb: pretehtati in ugotavljati, kako gre njihovim tovarišicam. Kako je z njihovo izobrazbo, imajo varstvo za otroke, je urejen prevoz? Kakšne težave jim sicer dajejo misliti? Posnetek je iz TOZD Črnomelj.

Za čisto okolje

Pred prvomajskimi prazniki smo se lotili čiščenja prostorov in okolice tovarne. Vsi. Tako je tudi prav, saj vsakdo pripomore k temu, da onesnaži okolje. Prav bi bilo, da postane borba za čistejšo življenjsko sredino naša vsakodnevna praksa.

Samo papir

Predvidoma 23. maja bo v mestu akcija zbiranja papirja. Vse zaposlene prosimo, da porokajo po podstrešjih, shrambah in kletah ter da zberejo čimveč starega papirja, ki jim je sicer doma samo v napoto.

Sodišče združenega dela

Obveščamo vas, da posluje od 1. aprila 1975 za občine Črnomelj, Metlika, Novo mesto in Trebnje sodišče združenega dela v Novem mestu, Jerebova 2, ki ima pošni predal št. 102 in telefonsko številko 21-227, interno 03. Sodišče imačasne prostore na občinskem sodišču v Novem mestu, soba št. 65 in 66.

Sodišče deluje kot čuvar zakonitosti na samoupravnem področju, to je na področju samoupravnega prava, svojo ustavno nalogo pa izpolnjuje tako, da odloča na podlagi ustave, zakonov in samoupravnih aktov.

Sodišče rešuje vprašanja odločanja in reševanja:

- o obstoju pogojev za organiziranje TOZD in delovnih skupnosti,
- o zahtevah za varstvo pravice dela z družbenimi sredstvi ter drugih samoupravnih pravic in družbene lastnine,
- rešuje spore o organiziranju in izločitvi TOZD,
- rešuje spore o spojitvi, priporitvi in razdelitvi OZD,
- rešuje spore o sklenitvi in izvajanju samoupravnih sporazumov o ustanovitvi samoupravnih interesnih skupnosti, njihovih združenj ter o samo-

upravnih odnosih v samoupravnih interesni skupnosti in njihovem združenju ter o drugih sporih in družbeno ekonomskih in samoupravnih odnosov, ki jih določa zakon.

V pristojnost sodišča združenega dela sodijo tile spori:

1. Spori v zvezi s pridobitvijo lastnosti delavca;
2. Spori v zvezi s prenehanjem lastnosti delavca;
3. spori o tem, ali sploh obstaja medsebojni razmerje v združenem delu (da ne gre za združitev dela za določen, temveč za nedoločen čas, da ne gre za pogodbo o delu, temveč za delovno razmerje in podobno), s tem v zvezi pa tudi spori o statusu delavca v združenem delu (na primer: ali ima nekdo položaj delavca, čeprav ga ni sprejel na delo pristojni organ oziroma čeprav prizadeti ni podpisal samoupravnega sporazuma itd.);
4. Spori, ki nastajajo znotraj že obstoječega medsebojnega razmerja z določenim delavcem (premostitev, odmor, počitek, dopust, delavčeva odgovornost ipd.);
5. Vsi spori, ki zadevajo položaj delavca v temeljni organizaciji, na primer kršitev volilne pravice, vprašanja mandata do-

ločenemu organu.

6. Spori v zvezi z osebnim dohodkom, nadomestilom OD in denarnimi nadomestili (kilotmetrina, dnevnice, nadomestila za ločeno življenje, regres za dopust itd.).

7. Odškodnine za škodo v zvezi s kršitvijo kakšne delavčeve pravice iz združenega dela, na primer odškodnina zaradi neizkoriščenega letnega dopusta, odškodnina delavcu zaradi nezakonitega prenehanja njegove lastnosti delavca in podobno.

8. Odškodnina, ki jo temeljna organizacija uveljavlja proti delavcu zaradi škode, ki jo je ta povzročil namenoma ali iz velike nepazljivosti pri delu, v zvezi z delom ali z neizpolnjevanjem svojih obveznosti.

9. Vsi spori iz učnih razmerij na podlagi pogodb o izobraževanju, sklenjeni z organizacijami združenega dela.

10. Spori iz raznih pogodbenih razmerij, ki temeljijo na splošnih samoupravnih aktih in so sklenjeni med temeljno organizacijo in delavcem te organizacije (na primer spori iz študentskih pogodb ali iz pogodb o strokovnem izpopolnjevanju, sklenjenih med organizacijo in njenim delavcem itd.).

Redna sodišča pa bi še naprej reševala vse ostale spore iz medsebojnih razmerij (spori med delavci in zasebnimi delodajalci, spore iz študentske pogodbe s tretjo osebo (ne z lastnim delavcem) in tako naprej).

Sodišče združenega dela torej opravlja svoj posel in je pri reševanju sporov ter pri nudenju pravne pomoči na voljo.

Za delegacije in delegate

Skupščina SR Slovenije je v začetku letošnjega leta začela izdajati „Poročevalca“ kot uradno glasilo za obveščanje delegacij in delegatov temeljnih samoupravnih skupnosti in organizacij. Njegova naloga je na zgoščen način in pravočasno posredovati skupnostim in delegacijam skupščinsko gradivo, o katerem delegati odločajo v zborih, in zagotoviti še druge pomembne informacije iz dela skupščine, njenega izvršnega sveta in upravnih organov. Poleg tega bo „Poročevalec“ po dogovoru med Skupščino SFRJ in skupščinami republik in pokrajin prinašal na enak način obdelano tudi njeno gradivo, saj izhajata obe skupščini iz enotne delegatske osnove. „Poročevalec“ bo izhajal dvakrat na mesec, po potrebi tudi v posebnih številkah.

Gre potemtakem za glasilo, ki pomeni v celotnem sistemu informiranja delovnih ljudi in občanov in njihovih skupnosti in delegacij enega izmed osnovnih pogojev za njihovo delo tako v delegacijah kot v konferencah delegacij, v občinskih skupščinah, v republiški skupščini in Skupščini SFRJ.

Upoštevajoč dosedanje izkazane potrebe in izkušnje, stališča družbenopolitičnih organizacij, predvsem pa ustavno določilo o tem, da so temeljne skupnosti dolžne zagotavljati pogoje za uspešno delo – in obveščenost sodi med take bistvene pogoje, sodimo, da smo s skupnimi močmi Skupščine SR Slovenije, Skupščina SFRJ in temeljne skupnosti dolžni zagotoviti, da se ti pogoji uresničijo tudi na ta način, da bo „Poročevalec“ redno na voljo vsem,

ki ga potrebujejo.

Zato pozivamo delavske svete temeljnih organizacij združene dela, svete krajevnih skupnosti, vodstva samoupravnih interesnih skupnosti, vodstva družbenopolitičnih organizacij, občinske skupščine in druge

interesente, da se nanj naročijo, in sicer da naročijo toliko izvodov, kolikor je po njihovem potrebno za zadostno informiranost njihovih skupnosti in delegacij.

„Poročevalca“ naročite na

naslov: Skupščina SR Slovenije, Šubičeva 4, 61000 Ljubljana. Začasna letna naročnina znaša din 80. „Poročevalec“ bo na voljo tudi v prodaji po 3 din za redno številko. Prosimo za natančne naslove skupnih in posamičnih naročnikov.

FT 424 v proizvodnji

V teku je realizacija investicijskega programa za leto 1974/75. Program zajema tudi nabavo fiksnega stroja za TOZD kodranka in volna. Pogodba za nabavo in montažo je sklenjena s francosko firmo ARCT iz Roanna, od koder smo pred petimi leti dobavili tudi ostale fiksne stroje. Firma ima zelo razvito službo, ki skrbi za izpopolnjevanje obstoječih tipov strojev in je v času, odkar smo prvič kupili njihove stroje, zelo napredovala z modernizacijo. Tako smo se tokrat odločili za novi tip stroja FT 424, ki ima velike prednosti pred prejšnjimi tipa FT 415 in FTF 400. Ne gre zanikati njihove kvalitete in kvantitete, vendar je danes situacija na tržišču takšna, da moramo nastopati s čim nižjo ceno in seveda s čim boljšo kvaliteto, če hočemo biti konkurenčni. Kako naj torej to vskladimo drugače, kot da z istimi režijskimi stroški proizvedemo več in boljše? Odslej bomo lahko dobavljali prejo tudi večjim in bolj zahtevnim potrošnikom, saj bomo povečali proizvodnjo mesečno za pribl. 15.000 kg teksturirane preje.

Poleg tega, da bo z istimi re-

žijskimi stroški večja proizvodnja, je velika prednost še v tem, da odpade tudi del proizvodnih stroškov, saj se tukaj oblikuje na prvi fazi že finalni proizvod. Preja se lahko med samim teksturiranjem dublira in tako se izognemo dodatnim fazam dela ter ozkem grlu na pomožnih fazah proizvodnje.

V borbi za boljše pogoje dela delavcev so naši strokovnjaki mislili tudi na to, saj odslej ne bo potrebno ročno vdevanje preko vročih grelnih teles, ker ima stroj FT 424 urejeno pnevmatiko, ki bo služila za vdevanje, kakor tudi za vlek niti pri snemanju navitkov. Konstrukcija stroja je takšna, da bo delovni prostor fiksirke širši in s tem ji bo omogočeno lažje gibanje pri delu.

Moram pa omeniti, da zahtevajo vse našete prednosti večjo doslednost in marljivost delavca pri delu. Stari fiksirni stroji obratujejo s pribl. 120 m preje na minuto, medtem ko bo novi stroj obratoval približno z 200 m niti v minuti. Iz tega sledi, da se bo v istem času napravilo veliko več nekvalitetne preje, če ne bomo še bolj točni in vestni kakor doslej. Seveda ima pri tem zelo važno vlogo vzdrževa-

nje stroja ter trud vodilnega in vodstvenega kadra v TOZD.

Velik problem, ki se nam obeta po izvršitvi modernizacije, je pomanjkanje skladiščnih prostorov. Le-ti bi se morali večati sorazmerno z večanjem prometa materiala. Zaradi velikih zalog volne je to pereč problem že dlje časa, zato je nujno potrebno ukrepati in vendar že enkrat spraviti zaloge na minimum. V nasprotnem primeru se bomo znašli kaj kmalu pred neresljivim vprašanjem. Znano je, da vsak tekstilni material pri daljšem ležanju izgublja kvaliteto in kar je še hujše, veže nam ogromna sredstva, ki bi se morala obračati.

Mislím, da je smer razvoja TOZD „BETI“ dobro začrtana, le vsak delavec, pa naj si bo to vodilni, vodstveni ali delavec pri stroju, se mora zavedati svojih odgovornosti. Seveda pa bomo le s sodobno tehnologijo in stalnim izpopolnjevanjem v proizvodnji dosegli konkurenčnost na tržišču. Toda to še ni dovolj, kajti brez raziskave tržišča doma in na tujem ter spremljanja mode v svetu ne bomo mogli plisirati vseh svojih proizvodov.

MARIJA HORVAT

Klic po rešitvi

Pred dnevi sem dobil pismo iz TOZD konfekcija Črnomelj. Priznati moram, da mi napisano noče iz glave, da so se mi besede preprosto zarezele v možgane, da me je zapeljala odkritosrčnost, ki jo je vse redkeje srečati med ljudmi. Da sem se zamislil nad leti, ki beže, nad starostjo, ki prinaša bojezen, in nad revščino, pred katero ne bi smeli zapirati oči. Zamislil sem se, ker imam občutek, da živijo ob nas ljudje, za katere se malokdo

zmeni, da so nam usode posameznikov tuje, da nam je najvažnejše lastno izobilje in osebna sreča.

Kdo mi je pisal, v tem trenutku ni pomembno, toda za hip sem obstal in za trenutek me je zanimal nekdo drug, ne lastni, egoistični JAZ. Zadeva je v prekletem, vlažnem in majhnem stanovanju, v katerem že šestnajst let biva ženska. Biva človek, zmrzuje človek, požira vlogo človek. Hudič je to, ker vse

medsebojne odnose ureja denar, ki ga ni nikoli dovolj.

Prošnja za stanovanje. Sto prošenj za stanovanje in še več, občutek odrinjenosti, če moraš šestnajst let vsrkavati vlogo z mokrih sten sobe, šestnajst let prenašanja premoga iz kleti tja gor. Če je človek mlad, gre, toda pisala mi je starejša ženska. Iz srca, ki je prestalo veliko grdega, a se ni pokvarilo, ki ne obtožuje nikogar niti prekletega življenja, ki je vse prej kot lepo.

To je klic po rešitvi, po miru, ki mora priti na stara leta, klic po človečnosti, po topli sobici.

Grdo je, ker vse medsebojne odnose ureja denar.

Pismo sem spravil zato, ker prenaša breme trdega življenja z vdanostjo, pogumno, z izpovednostjo odkritega človeka, ki pogreša ono, kar ni denar: priateljstvo, spoštovanje, pripadnost kolektivu, odpovedovanje, trdo delo, ljubezen. Ob vsem tem izgubi denar svojo barvo, postane enak ničli. Dvema ničloma.

Prošnjo bodo reševali tisti, ki so poklicani za to. Obljubljam, da jim bom posodil deset strani napisanega življenja. Bogatega življenja, ki bi se rado umirilo.

T. G.

Kaj pa zdravje?

Res, Vezilo ni list, ki bi pisal o športu, vendar je tudi šport del našega vsakdanjega življenja. No, naj bi bil. Škoda, da ni še nihče raziskal, koliko ljudi se aktivno ukvarja s športom v našem kolektivu. Najbrž številka ne bi bila zadovoljiva. Poglej-

mo, kako je sestavljen naš vsakdan, kako ga preživimo: večino ma sede, pa še v zakajenih prostorih. Dnevno bi moral človek vsaj dve uri pešačiti. To je baje zdravo. Pa kolesarjenje, plavanje, veslanje in tako dalje. Premalo skrbimo za rekreacijo, premalo. Mladi ne preživljajo prostega časa zdravo, v naravi. Taborniki ne obstajajo, počitniška zveza je mrknila in podobno.

Zakaj in čemu se potem razburjamo, ko vidimo marljivo delo košarkarjev? Seveda — zaradi denarja. Brez tega pa, žal, tudi v športu ne gre. Če bomo hoteli kaj imeti, bomo morali tudi kaj odšteti. Tako v kulturi, tako v telesni kulturi.

KRONIKA

Aprila so bile v podjetju BETI naslednje kadrovske menjave:

Metlika — prišli v OZD: Verica Vrviščar — Doltar, Marija Badovinac, Mira Šegina, Anton Humljan, Jože Panjan, Miro Štimac, Vlado Štampfelj, Slavo Štampfelj, Jože Starešinič. Iz kolektiva so odšli: Martin Nemanič, Martin Simonič, Matija Žabčič in Milan Travnika, ki so šli k vojakom. Katica Gršič je bila upokojena: Jadranka Vlah je samovoljno pustila službo, z odpovedjo pa so odšli: Drago Kobak, Miro Gošnik, Štefica Bičak, Ibrahim Kovačević, Bernarda Plut, Zdenka Guštin, Anica Leskovšek, Štefica Rudman in Dragica Furjanič.

V TOZD Ljubljana je prišla Jožefa Musar, odšli pa sta Marija Horvat in Nada Čebular.

Iz TOZD Črnomelj sta odšli Tončka Prijanovič in Magdale-na Rztresen.

Ureja uredniški odbor: Slobodanka Videtič, Stevica Medek, Dragica Nenadič, Milan Travnika, Milan Bračička, Marjan Pavlovič, Ivan Brodarič in Ivan Biščan. Glavni in odgovorni urednik: Toni Gašperič, tehnična urednica: Ria Bačer. Izdaja Belokranjska trikotna industrija Metlika. VE-ZILO izhaja enkrat na mesec v 1700 izvodih. Stavek, filmi in prelom Dolenjski list, tiska KNJIGOTISK Novo mesto.

Košarkarski poznavalci napovedujejo, da bo letošnje košarkarsko prvenstvo v najkvalitetnejši slovenski ligi še posebej zanimivo. V prvih kolih so vse ekipe dokazale, da so se na novo prvenstvo dobro pripravljale. Tudi igra metliških košarkarjev da slutiti, da bo ekipa, ki je letos okrepljena, kot že lani spet posegla v boj za vrh lestvice. Na sliki: s srečanja med nekdanjimi drugoligaši, košarkarji ljubljanske Ilirije in metliške Beti. Domači košarkarji so „zaostali“ le za en sam koš. (Foto: Janez Pezelj)

ZAHVALA

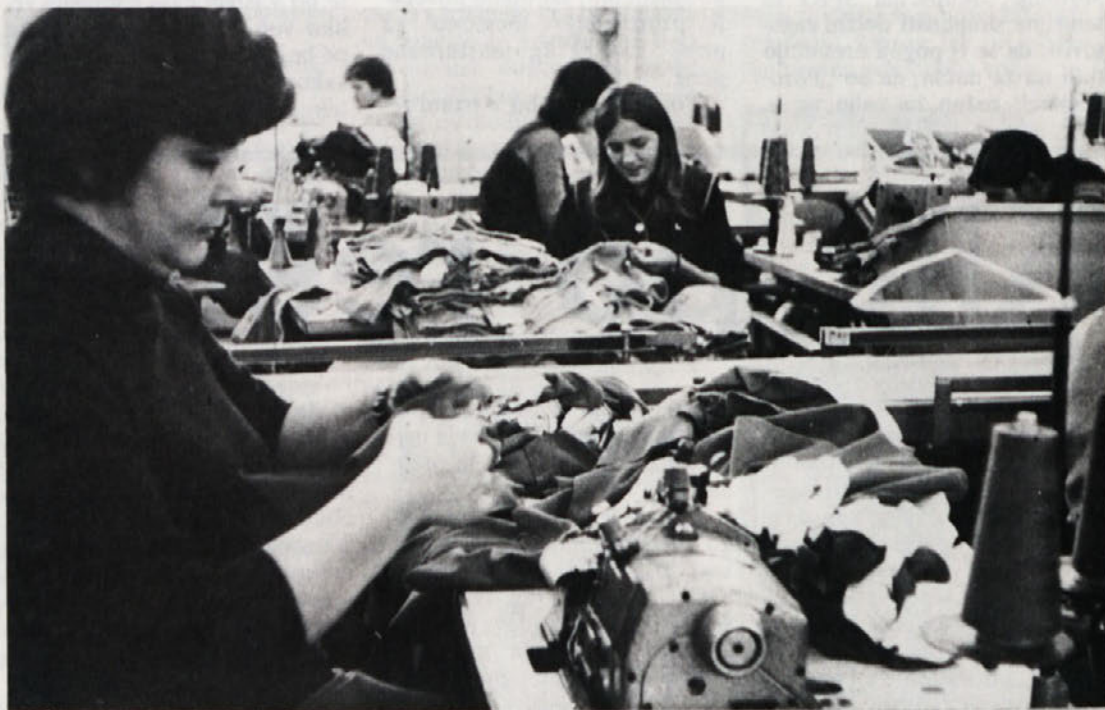
Ob boleči izgubi drage mame Marije Tomc se zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem ter sindikatu, ki so mi v težkih trenutkih izrekli sožalje in darovali vence.

Pepca Črnugelj

ZAHVALA

Ob prerani izgubi očeta Mihe ZNIDARŠIČA se najtopleje zahvaljujem kolektivu TOZD „Beti“ Mirna peč za izrečeno sožalje in podarjeni venec.

Žalujoča hčerka
ANA JANKELJ

V Dobovi so na sindikalnem sestanku zahtevali, da do zastojev pri delu ne sme več priti in da naj odgovorni posamezniki in službe to uredijo.